

frem for at respektere det danske forbehold, som den danske befolkning har taget.

Mit spørgsmål drejer sig om den stabile økonomiske udvikling, som økonomiministeren også var inde på, og hvor ministeren sagde, at når man nu får euroen som valuta i alle disse lande, vil der blive konkurrence osv., for hvornår melder det spørgsmål sig, om der ikke også skal være fælles skattepolitik i landene?

Jeg ved jo, at man fra dansk side allerede har taget hul på diskussionen, fordi man fra dansk side vil have en fælles CO₂-afgift og fra dansk side støtter bestræbelserne på at få en fælles selskabsskat.

Mit spørgsmål til hr. Klaus Hækkerup er derfor: Hvornår melder man også rent ud fra Socialdemokratiet og erklærer, at man er parat til at underkaste dansk skattepolitik beslutninger i EU?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Keld Albrechtsen spørger, hvilke betingelser der skal stilles fra dansk side for kronens tilknytning til euroen.

Om det vil jeg godt sige, at det vil jeg overhovedet ikke udtale mig om; det skal vi drøfte på et lukket møde i Folketingets Europaudvalg for at give regeringen det klareste mulige forhandlingsmandat. For hvis vi i dag begyndte at fastlægge vores forhandlingstaktik i en åben debat i Folketinget, ville vi være sikre på at få dårligere betingelser, end vi ellers kunne opnå. Så det får hr. Keld Albrechtsen ikke lokket mig til.

Og så siger hr. Kim Behnke, at vi i Socialdemokratiet skulle have et hjerte, der banker i takt med euroen.

Dertil vil jeg godt sige, at det må man sandelig ikke håbe, for euroen er jo slet ikke startet endnu. Men jeg vil godt tilføje, at vi ikke har skrevet noget i vores hjerte om, at vi helst vil opgave det danske forbehold på ØMU-området.

For mig at se er det et praktisk spørgsmål, og sådan som det ser ud i dag, har vi en tilfredsstillende løsning, som vi kan leve med. Og som jeg sagde i mit indlæg, kan vi endda leve rimelig godt med det forbehold, vi har.

Fælles skattepolitik står ikke på dagsordenen. Det står ikke på min dagsorden, og det står ikke på Socialdemokratiets dagsorden, og mig bekendt står det heller ikke på regeringens dagsorden. Men noget andet er, at vi selvfølgelig mellemstatsligt uden at overdrage kompe-

tence til EU kan forhandle om skatte spørgsmål, og det kan være hensigtsmæssigt på mange forskellige områder, f.eks. for at begrænse skatte-snyd.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil spørge hr. Klaus Hækkerup, om hr. Klaus Hækkerup ikke er enig i, at det danske forbehold respekteres fuldt ud med Amsterdamtraktaten, fordi man jo netop kan sige – og det var det, som hr. Kim Behnke også var inde på – at det danske forbehold, når vi taler om ØMU'en, i praksis går ud på, at Danmark ikke må få indflydelse på sit eget renteniveau. Det er det, der står i det danske forbehold, hvis man omskriver det til almindeligt dansk: Danmark må ikke få indflydelse på sin egen rente.

Og så vil jeg spørge hr. Klaus Hækkerup: Er det ikke korrekt, at i dag er det den tyske nationalbank, der afgør den danske rente, og om en uge, når tredje fase i ØMU'en træder i kraft, er det 11 europæiske lande, altså 11 europæiske regeringer og centralbanker, der bestemmer det danske renteniveau?

Så til den tid har Danmark stadig væk ingen indflydelse på det danske renteniveau, og derfor er spørgsmålet altså: Respekterer vi ikke fortsat det danske forbehold?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu må hr. Klaus Hækkerup jo ikke løbe fra sin egen argumentation, for argumentationen både fra hr. Hækkerups og fra ministerens side har i dag været, at når nu alle disse elleve lande får indført euroen som fælles valuta og har en stabil økonomisk udvikling og alt det dér, så får vi en masse konkurrence og lavere priser, og uha, hvor det går! Men det varer jo ikke ret længe, for landene har i dag en meget forskellig skattepolitik, og på et eller andet tidspunkt, når man opdager, at handelen flytter til Irland eller til Luxembourg, så melder problemet sig jo: Kan man inden for EU acceptere det, at der flyttes så store mængder handel? Og dér er min forudsigelse, at der er mindst én minister, der rejser sig op og siger: Det her går ikke; vi er nødt til at have en fælles skattepolitik.

Og mit spørgsmål er så: Hvad vil Socialdemokratiet sige den dag? Og dér minder jeg om, at Socialdemokratiet jo har mistet sin jomfruelighed, hvad det angår, al den stund man har